

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Constantin Alerguș,
judecătorii - Ala Cobăneanu, Maria Ghervas,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Mîrca Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Mîrca Constantin

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 09.11.2012-16.10.2013;
instanța de apel: 04.11.2013-20.05.2014,
12.12.2014-23.12.2015,
31.10.2016-13.02.2017;
instanța de recurs: 28.07.2014-11.11.2014,
31.03.2016-13.09.2016,
12.05.2017-05.07.2017

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 16 octombrie 2013, Mîrca C. a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, precum și a fost încetat procesul penal în privința lui, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, în legătură cu liberarea de răspundere penală pe motiv, că a predat benevol arma de foc pe care o deținea fără autorizația corespunzătoare.

2. De către organul de urmărire penală, Mîrca C. a fost pus sub învinuire, pentru faptul că, la 14.08.2012 în cadrul cercetării domiciliului acestuia, situat în s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, în interiorul aragazului au fost depistate și ridicate două sacoșe, în una se aflau 16 căciulii de mac în stare uscată și în alta se aflau 242 căciulii de mac în stare uscată. Iar în grădina gospodăriei precum și în construcția auxiliară au fost depistate și ridicate 148 plante de cannabis, verzi. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 76 din 20.08.2012 căciuliile de mac reprezintă paie de mac în cantitate de 191 gr, ce se atribuie la

substanțe narcotice. Iar plantele verzi în număr de 148, reprezintă plante de cannabis ce se atribuie la substanțe narcotice. Potrivit HG nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora: 148 plante de cannabis constituie cantități deosebit de mari, iar 191 gr. de pai de mac constituie cantități mari.

Acțiunile lui Mîrca C. de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică, *cultivarea și păstrarea de substanțe narcotice sau psihotrope, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare*.

Tot el, Mîrca C. potrivit sentinței, cunoscând despre faptul că, este interzis prin lege păstrarea armelor de foc în condiții ilegale, neavând autorizația corespunzătoare, a păstrat în casa sa din s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, arma de model „TOZ-8” cu nr.4068/746, care reprezintă o pușcă de vânătoare și sport cu țeavă ghintuită calibru 22LR, în stare de funcționare și utilă pentru trageri, care potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.3131 din 29.08.2012, face parte din categoria armelor de foc. La 14 august 2012 în cadrul percheziției la domiciliul cet. Mîrca C., la cererea colaboratorilor de poliție acesta a predat benevol arma nominalizată.

Acțiunile lui Mîrca C. au fost încadrate în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, adică, *păstrarea armei de foc și munițiilor fără autorizație corespunzătoare*.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mîrca C. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art.217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total a-i stabili definitiv inculpatului, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa principală de suspendat pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat aplicarea eronată a prevederilor art. 290 alin. (3) Cod penal, precum și prin cumulul de probe administrat la dosar s-a dovedit vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 20 mai 2014 a fost admis apelul declarat, casată sentința, în latura penală, în partea ce ține de încetarea procesului penal în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care Mîrca C. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale. În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a concluzionat că la momentul examinării cauzei inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată în baza art.290 alin.(1) Cod penal, recunoscându-l vinovat de comiterea acestei fapte prejudiciabile.

Instanța de apel a considerat incorectă concluzia primei instanței cu privire la liberarea de răspundere penală a inculpatului în temeiul și condițiile art.290 alin.(3) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, pe motivul predării armelor deținute ilegal în mod benevol, deoarece nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei.

Astfel, instanța de apel a conchis, că inculpatul nu a predat de bună voie arma de foc, inculpatul a fost pus în situația de a preda arma de foc în procesul percheziției efectuate la domiciliul acestuia de către organele abilitate și, prin urmare, instanța de fond în mod neîntemeiat a încetat procesul penal în privința lui Mîrca C., care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.290 alin.(1) Cod penal, în temeiul și condițiile dispozițiilor art. 290 alin.(3) Cod penal.

În partea ce ține de achitarea inculpatului pe capătul de acuzare privind infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, instanța de apel a considerat sentința instanței de fond ca fiind una întemeiată și legală, care urmează a fi menținută.

Instanța de apel a constatat, că învinuirea la acest capitol este bazată pe declarațiile colaboratorilor de poliție care au participat la efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului, proces-verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2012, potrivit căruia în gospodăria lui Mîrca C. din s. Fîrlădeni, lângă casă au fost depistate 5 plante de cânepă cu înălțimea 2,5 și 3 metri legate de suport în jurul cărora pământul era ud, iar în grădina din partea dreaptă a saraiului au fost depistate alte 143 plante mai puțin dezvoltate. Potrivit aceluiași act procesual, în casa lui Mîrca C. în una din camere, în aragaz, au fost depistate două sacoșe cu căciulii de mac în număr de 16 și 241.

Prin urmare, instanța de apel a considerat, că reieșind din procesul verbal de cercetare la fața locului rezultă că, plantele de cânepă au fost depistate în gospodăria lui Mîrca C., dar nu confirmă că acestea au fost special semănate și prelucrate de acesta.

De asemenea instanța de fond just a concluzionat și faptul că este lipsită de acoperire probatorie și versiunea, căcăciuliile de mac depistate în aragazul din casa lui Mîrca C. ar fi fost depozitate pentru păstrare în acel loc, anume de Mîrca C., deoarece în ședința de judecată s-a constatat, că acesta are domiciliu permanent în or. Chișinău, iar de gospodăria sa din s.Fîrlădeni au avut grijă alte persoane, care au avut acces atât în casă, cât și în ograda casei.

Astfel, instanța de apel a conchis, că instanța de fond, corect a concluzionat că vinovăția inculpatului de comiterea faptei prevăzute de art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal nu este dovedită.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând, că instanța de apel a dat o apreciere juridică incorectă probelor administrate la caz și a respins neîntemeiat probele acuzării, acceptând doar probele apărării, fapt ce a dus la menținerea sentinței de achitare pe episodul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată parțial decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei penale în privința lui Mîrca C., în partea achitării în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de către instanța de apel. În rest decizia atacată a fost menținută.

7. În susținerea concluziilor sale, Colegiul lărgit a menționat că instanța de apel, pe episodul incriminat inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, menținând concluziile primei instanțe, din întregul cumul de probe administrat la dosar, a selectat doar câteva, dintre care au fost admise numai declarațiile martorilor apărării, iar declarațiile martorului acuzării Roșca A. au fost respinse fără a argumenta scopul de răzbunare, neinvocând careva bază probantă în confirmarea acestui fapt.

La capitolul aprecierii probelor, Colegiul a remarcat, că în prima instanță au fost audiați martorii:

- Domentii T.D., care a menționat că: *„Mi s-a făcut impresia că aceste tufe sunt îngrijite... acest lot este îngădit, nu se mărginește cu pădurea... Aceste 5-6 plante se cunoaște că sunt îngrijite, prășite și era făcută adâncitură ca să acumuleze umezeală...”* (f.d. 195-196);

- Oboroceanu V., care a menționat că: *„(...) am observat că tufele erau udate... Este peste gard, nu în afara gospodăriei, gardul care delimita ograda de grădină. Cânepa era în gospodăria inculpatului... Inculpatul referitor la pachete de mac din plită a spus la început că nu cunoaște de unde a apărut și apoi a spus că soția le ține pentru copturi.”* (f.d. 198-199);

- Dudnicov A.A., care a menționat că: *„(...) la tufa primă se ducea o țeavă de plastic și se vedea că a fost udat (...)”* (f.d. 201);

- Roșca A.V., care a menționat că: *„Pe domnul Mîrca la fel des îl vedeam în sat(...), Eu cu Manza suntem rude și chiar mi-a spus că pe tot timpul cât va lipsi grijă de casă va avea domnul Mîrca... Afirm cu certitudine că, pe perioada anului 2012 inclusiv vara anului 2012 Mîrca C. era în sat și acum se află până în prezent”* (f.d. 209-211);

- Liza A., care a menționat, că: *„Deoarece eu am stână de oi practic mai mult mă aflu pe câmp și în anul 2012 pentru perioada primăvara-toamna l-am văzut pe Mîrca prelucrând lotul de teren care este în vecinătate cu terenul meu. Deseori venea Mîrca, deoarece venea la prășit, sau pur și simplu venea să mă vadă”* (f.d.213);

- Manza M.T., care a menționat că: „Mîrca are cotă și îl vedeam des trecea pe acolo în vara anului 2012... Când i-am propus să aibă grijă era toamna anului 2012(...) Vara îl vedeam că trecea pe la iaz (...) Probabil din luna iunie până în septembrie 2012 Mîrca era paznic la iaz pe degeaba” (f.d.215).

Astfel, instanța de recurs a constatat că prima instanță, audiind acești martori, nu s-a expus în privința declarațiilor acestora, iar instanța de apel, care a preluat concluziile instanței de fond, le-a ignorat totalmente, deși potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 15 mai 2014 (f.d.287-288), acestea au fost supuse cercetării.

La fel, Colegiul lărgit a atenționat, că deși de către instanța de apel a fost cercetat și certificatul Biroului de Probațiune Căușeni din 02.10.2012, prin care s-a confirmat faptul că Mîrca C. în perioada 01.12.2011-02.02.2012 a executat în s. Fîrlădeni pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în număr total de 180 ore (f.d.165), instanța de apel, în contradicție cu prevederile art. 100 și 101 Cod de procedură penală, l-a neglijat, nu l-a analizat și nu l-a apreciat și, ca urmare, nu s-a expus nici asupra admitterii și nici a respingerii acestuia.

În privința afirmației inculpatului, acceptată de instanța de apel, precum că substanțele narcotice depistate îi aparțineau persoanei decedate Guțu A., care avea grijă de gospodăria lui Mîrca C., instanța de recurs a considerat prematură această concluzie, ținând cont de faptul, că A.Guțu a decedat conform certificatului de deces la 26 iunie 2012 (f.d. 41), însă la momentul percheziției 14 august 2012, plantele depistate în grădina lui Mîrca C., erau vizibil, recent prelucrate.

Astfel, instanța de apel, ignorând integral cumulul de probe expus mai sus, fără a le verifica și aprecia în baza propriei și justei evaluări, în decizia sa selectând doar câteva probe, a conchis că: „(...) inculpatul, vine rar de tot în sat... instanța de fond corect a concluzionat că probele administrate la cauza dată nu confirmă cu certitudine faptul că, anume Mîrca C. a semănat și a cultivat plantele de cânepă depistate pe lotul gospodăriei sale... prin probe concludente și pertinente, a fost demonstrat faptul că Mîrca C. are domiciliu permanent în or. Chișinău, iar de gospodăria sa din s.Fîrlădeni au avut grijă alte persoane, care au avut acces atât în casă, cât și în ograda casei, iar între pădure și ograda casei nu este gard (...)”, concluzii ce vin în contradicție cu declarațiile martorilor Domentii T., Oboroceanu V., Dudnicov A., Roșca A., Liza A., Manza M., precum și certificatul Biroului de Probațiune Căușeni din 02.10.2012, care confirmă faptul aflării lui Mîrca C. în vara-toamna anului 2012 în s. Fîrlădeni.

Mai mult, instanța de recurs a menționat, că deși procurorul, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond în apel, a adus un șir de argumente, printre care și faptul că nu s-a dat apreciere tuturor probelor administrate la caz, care în cumul confirmă, în opinia lui, vinovăția inculpatului conform învinuirii înaintate, și consideră că acțiunile lui urmează a fi încadrate conform

prevederilor art. 217 alin. (4) Cod penal, instanța de apel nu le-a supus unei analize desfășurate și minuțioase.

Astfel, Colegiul lărgit a conchis, că instanța de apel s-a expus prematur doar asupra câtorva probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neelucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare fiind prematură soluția instanței de fond menținută de instanța de apel privind substanțele narcotice păstrate și depistate la domiciliul inculpatului, constatând că ele nu aparțin acestuia.

Încălcările enunțate au condiționat necesitatea casării deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2015, apelul declarat de procuror a fost admis, casată parțial sentința, în partea achitării inculpatului Mîrca C. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, după cum urmează, Mîrca C. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, iar în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii penale, prevăzute la art. 60 Cod penal, procesul penal a fost încetat.

9. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat, că eroarea comisă de prima instanță în cadrul examinării cauzei penale, constă în faptul, că aceasta a dat o apreciere eronată probelor administrate,ajungând la o concluzie pripită privind necesitatea achitării inculpatului.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fonda omis să aprecieze declarațiile martorilor Domenti T., Oboroceanu V., Dudnicov Al-dru, precum că percheziția la domiciliul lui Mîrca C. s-a petrecut în legătură cu faptul, că dânsul a fost privat de dreptul de a deține arma de foc, pistolul „Cobra”, dar refuza să-l predea, motivând că i-a fost sustras, iar în cadrul percheziției au fost găsite arme de foc cu muniții și substanțe narcotice păstrate ilegal. La fel, prima instanță, a neglijat informațiile oferite de martorii Guțu D. și Manza M., care confirmă prezența inculpatului în localitatea Fîrlădeni în perioada precedentă efectuării percheziției la domiciliul inculpatului Mîrca C..

Astfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță nu a respectat prevederile art.101 Cod de procedură penală, apreciind greșit probele din dosar și dispunând incorect achitarea inculpatului.

Instanța de apel a stabilit, că din conținutul probelor acușării administrate la dosar, în ce privește imputarea inculpatului a numărului plantelor de cânepă care constituie substanțe narcotice depistate în circuitul ilegal la inculpatul Mîrca C., nu poate fi stabilită cert, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de apel, în ședința de judecată a stabilit, că casa proprietate a inculpatului Mîrca C. din s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, este amplasată la marginea satului, lângă pădure, terenul aferent casei este împrejmuit cu gard doar din partea drumului, iar din alte 3 părți este pădure și nu este vreo delimitare a

hotarelor, cel puțin o atare delimitare nu o atestă materialele dosarului și nici martorii audiați. Plantele de cânepă în cantitate de 148 bucăți sunt constituite din: 4 plante verzi, îngrijite, cu înălțimea de 2,5-3m, și o plantă uscată cu aceleași dimensiuni, despre care cu certitudine se constată că au fost cultivate, îngrijite și protejate; și 143 pretinse plante de dimensiune mică, care creșteau pe o suprafață neprelucrată și fără semne de îngrijire, locul depistării cărora în procesul-verbal de cercetare este indicat: *"din partea dreaptă a saraului în grădină"* - expresie care, în situația inexistenței hotarelor materiale din 3 părți ale terenului aferent casei inculpatului, nu atestă că acestea creșteau anume pe terenul aferent casei inculpatului Mîrca C.

În acest sens, instanța de apel a menționat, că argumentul procurorului din cererea de apel, precum că cele 143 plante de cânepă erau cultivate și îngrijite, nu poate fi reținut deoarece martorii audiați în ședința de judecată, inclusiv colaboratorii de poliție participanți la percheziție, au declarat că cele 143 pretinse plante de cânepă creșteau pe un teren neprelucrat, părăginit, neîngrijite.

Relevanța acestor concluzii constând în faptul, că partea acuzării nu a prezentat date cu privire la parametrii geometrici ai terenului aferent casei inculpatului Mîrca C., cu indicarea în plan a construcțiilor, iar la procesul-verbal de cercetare la fața locului nu este întocmită vreo reprezentare schematică a locului depistării plantelor de cânepă. Unica informație conținută în certificatul Primăriei com. Fîrlădeni din 15.08.2012, precum că terenul aferent casei inculpatului Mîrca C. are o suprafață 0,62 ha, nu redă amplasamentul și configurația geometrică a acestui teren. În astfel de circumstanțe fiind imposibilă constatarea faptului, că pretinsele 143 plante mici de cânepă creșteau sau nu pe terenul aferent casei inculpatului Mîrca C., iar mențiunea din procesul-verbal de cercetare că plantele s-au depistat în grădină nu-și găsește confirmare în probele administrate.

În situația când aceste pretinse 143 plante de cânepă creșteau pe o suprafață de teren asupra căreia nu este constatat dreptul de folosință al inculpatului Mîrca C., și nu este constatat vreun aport al inculpatului Mîrca C. la plantarea sau îngrijirea acestora, instanța de apel a conchis că probele administrate nu demonstrează în afara oricărui dubiu faptul cultivării a 143 plante de cânepă de către inculpatul Mîrca C. Respectiv capătul acuzării de cultivarea a 143 plante de cânepă urmează a fi exclus din volumul acuzării, dat fiind că inculpatul Mîrca C. nu a săvârșit această infracțiune.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat, că organul de urmărire penală a recurs la o modalitate de ridicare și conservare a probelor (143 pretinse plante de cânepă), care, de fapt, a distrus potențialul informativ al acestor probe, și anume le-a ridicat fără rădăcină, rupându-le de la un nivel mai sus de sol, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului și reflectat ilustrativ în imaginile foto ale tabelului fotografic anexă la procesul-verbal de cercetare din 14.08.2012 (f.d.16). Prezentarea spre expertiză a fragmentelor vegetale ale plantelor de cânepă fără

rădăcină exclude prin sine constatarea cantității plantelor, or calificarea fragmentului vegetal ca fiind o plantă integră este posibilă doar în prezența elementului indispensabil al plantei - rădăcina.

Din aceste considerente instanța de apel a concluzionat, că nu poate fi luat în considerație raportul de constatare tehnico-științifică din 20.08.2012 întocmit de specialistul-criminalist al BTC CRP Căușeni, Culicovschi L., în partea constatării cantitative a numărului de plante de cânepă din cele 143 fragmente de plante de cânepă prezentate de organul de urmărire penală.

Instanța de apel a menționat și faptul, că nu este confirmat capătul de acuzare privind păstrarea substanțelor psihotrope, inclus de procuror ca indice calificativ al infracțiunii în rechizitoriu, deoarece potrivit materialelor dosarului, la domiciliul inculpatului Mîrca C., nu au fost depistate și ridicate substanțe psihotrope, iar substanțele narcotice depistate nu constituie substanțe psihotrope.

În opinia instanței de apel, o situație distinctă este cu plante de cânepă cu înălțimea de 2,5 - 3m, cu referire la care au fost constatați indicii concreți că acestea au fost cultivate (afinate, irigate și protejate prin fixarea de axe suplimentare și legare care exclude ruperea crengilor), fapt reflectat direct în procesul-verbal, de cercetare și confirmat prin declarațiile martorilor Roșea A., Oboroceanu V., Domenti T. și Dudnicov Al-dru, deoarece în cazul acestor plante, indiferent dacă au fost sau nu crescute pe terenul din folosința lui Mîrca C., relevant fiind faptul că acestea erau crescute la distanța de 20m de la casa inculpatului, și în apropierea construcției accesorii (saraiului) din gospodăria inculpatului, iar una dintre plante a fost depistată în interiorul aceluia sarai în stare uscată.

Argumentul inculpatului Mîrca C., precum că nu ar fi avut nici o atribuție la cultivarea plantelor cu înălțimea de 2,5 - 3m, instanța de apel le-a considerat combătute prin faptul, că acestea erau într-o fază vegetală care le atestă cultivarea pe parcursul a câteva luni, dimensiunile lor excluzând orice argument, că nu ar fi fost observate, deoarece creșteau chiar alături de construcția accesorie a lui Mîrca C. și erau bine îngrijite, iar în nemijlocita vecinătate cu casa inculpatului lipsesc alte gospodării, fapt prin care se demonstrează că creșterea lor era protejată anume de proprietarul construcțiilor (casei și accesoriilor) - Mîrca C.

La fel, instanța de apel a considerat, că nu poate fi reținut argumentul inculpatului Mîrca C., precum că el locuia permanent în or. Chișinău, nu cunoștea ce se petrece în gospodăria sa din s. Fîrlădeni și că de gospodărie aveau grijă alte persoane, deoarece probele administrate dimpotrivă atestă prezența inculpatului Mîrca C. în s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, pe parcursul anului 2012. În special, Mîrca C. în s. Fîrlădeni a executat pedeapsa penală cu munca neremunerată în folosul comunității până la 02.02.2012, a fost văzut la prelucrarea și colectarea roadei de porumb de pe terenul său agricol din

extravilanul s. Fîrlădeni; potrivit ordonanței procurorului de neîncepere a urmăririi penale din 13.06.2012 obiectul investigațiilor organului de urmărire penală a fost faptul producerii de către Mîrca C. a împușcăturilor la domiciliul lui Surdu Aurelia din s. Fîrlădeni, avut loc la 09.03.2012 (f.d. 56 vol. I). Și cel mai important este faptul, că în perioada iunie - septembrie 2012 dânsul mai avea grijă și de o altă casă din localitate - casa lui Manza M.

Prin sentința penală definitivă și irevocabilă este constatată vinovăția inculpatului Mîrca C. de păstrarea ilegală la domiciliul său din s. Fîrlădeni a armei de foc de model „TOZ-8” cu nr.4068 calibrul 22LR, pe art.290 alin.(1) Cod penal (f.d.295, 317 vol.I), fapt depistat la aceeași percheziție din 14.08.2012, când au fost depistate și substanțele narcotice. Relevant este că la această percheziție inculpatul Mîrca C. a predat benevol mai multe arme, muniții și părți componente ale armelor, fapt care atestă prezența sa în acest domiciliu.

La fel, instanța de apel a reținut, că potrivit declarațiilor martorilor Roșea A., Oboroceanu V., Domenti T. și Dudnicov Al-dru, aceștia au confirmat, că în timpul percheziției la domiciliul inculpatului, în frigiderul și pe masa din casă se aflau produse alimentare, ceea ce confirmă prezența în această casă a inculpatului Mîrca C.

În opinia instanței de apel este exclusă orice atribuție a lui Guțu A. la fapta ilicită incriminată inculpatului Mîrca C., deoarece Guțu A. în primăvara anului 2012 a fost supus unei intervenții chirurgicale, după care se deplasa cu greu, iar la 26.06.2012 a decedat, cu mult până la depistarea și curmarea activității ilegale la 14.08.2012.

Totodată, martorul Colesnicenco A., actual decedat, audiat la judecarea cauzei în prima instanță, a declarat că a fost angajat să îngrijească de vie, porumb și să cosească iarba din jurul casei. Nici martorul Colesnicenco A., nici inculpatul nu au avut pe parcursul întregului proces afirmații, că Colesnicenco A. ar fi avut acces în interiorul casei inculpatului Mîrca C. Inculpatul Mîrca C., invocând pentru prima dată doar în instanța de apel, că Colesnicenco A. s-ar fi speriat să recunoască că a păstrat căciuliile de mac, nu i-a pus acestui martor întrebări în ședința primei instanțe cu privire la presupusa atribuție a acestuia la păstrarea substanțelor narcotice, și a invocat acest argument doar după decesul lui Colesnicenco A.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele inculpatului, că nu ar fi cunoscut de unde au apărut în aragazul de la domiciliul său cele 2 sacoșe cu căciulii de mac.

Instanța de apel a conchis, că declarațiile martorilor Munteanu V., Manza M., Gangan I. și Ciobanu Al-dru nu pot exclude vinovăția inculpatului, reieșind din faptul că: martorul Munteanu V. nu prezintă declarații concludente cu referire la domicilierea permanentă sau periodică a inculpatului în s. Fîrlădeni în perioada anului 2012, deoarece însăși Munteanu V. a confirmat, că în casa inculpatului a văzut-o pe soția acestuia, dar nu poate spune cine avea grijă de

casa acestuia. Mai mult, declarațiile lui Munteanu V. nu corespund materialelor pricinii, atunci când afirmă că în anul 2012 s-a întâlnit cu inculpatul Mîrca C. și acesta lucra taxator, iar din carnetul de muncă al inculpatului rezultă, că munca inculpatului Mîrca C. în calitate de taxator a încetat la 07.07.2010.

Apreciate critic au fost și declarațiile martorului Manza M. cu referire la faptul, că inculpatul Mîrca C. nu locuia pe teritoriul satului, deoarece însăși Manza M. nu se afla în țară și nu avea de unde să cunoască cu certitudine astfel de circumstanțe.

Faptul că martorul Gangan I. nu l-a văzut pe inculpatul Mîrca C. în localitatea Fîrlădeni în perioada iunie - septembrie 2012, în opinia instanței de apel, nu prezumă faptul, că inculpatul Mîrca C. nu a locuit în sat în acea perioadă, deoarece însăși Gangan I. a declarat, că nu cunoaște cine locuia în casa lui Mîrca C. în lipsa acestuia.

Referitor la declarațiile martorului Ciobanu Al-dru, instanța de apel a reținut, că acesta nu a oferit date certe, dacă Mîrca C. a domiciliat sau nu în propria casă, ci din contra, a menționat că misiunea de îngrijire acordată de Colesnicenco A. se limita la hrănirea câinelui de la domiciliul inculpatului.

Nu au fost reținute nici argumentele inculpatului Mîrca C., precum că casa din s. Fîrlădeni i-ar fi aparținut feciorului său și că din anul 2004 nu a mai fost la această casă și că în casă nu avea de unde să apară macul, că cele 5 plante de cânepă creșteau de la sine, și că polițiștii au pătruns ilegal în casa lui până la percheziție, deoarece acestea sunt declarative și nu sunt confirmate de celelalte probe administrate. În acest sens instanța de apel a menționat, că declarațiile inculpatului sunt contradictorii atunci, când pe de o parte sugerează că punga cu căciulii de mac ar fi fost adusă în casă de polițiști, iar pe de altă parte că Colesnicenco A. s-ar fi speriat și nu a dorit să spună ceva despre mac.

În acest context instanța de apel a respins și versiunea inculpatului, potrivit căreia acesta ar fi lăsat propria casă în grija altei persoane, în timp ce singur s-a oferit să îngrijească de casă, gospodăria lui Manza M. și de iazul de alături, care se află în aceeași localitate.

Instanța de apel a reiterat, că potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin HG nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 5 plante de cannabis se atribuie la cantități mici, pe când cantitatea mare se consideră de la 6 până la 50 plante de cannabis, iar cantitatea mare a substanței narcotice pai de mac este de la 10 până la 500 grame.

Faptul cultivării de către Mîrca C. a 5 plante de cannabis, constatat ca fiind probat în prezenta cauză, în opinia instanței de apel nu poate constitui acea cantitate de substanță narcotică pentru care survine răspunderea penală, astfel în cazul cultivării acestor plante, potrivit art. 217 alin. (1) Cod penal, infracțiune constituie „cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”. În consecință, instanța de apel a

concluzionat că din învinuirea inculpatului Mîrca C. urmează a se exclude și capătul de acuzare privind cultivarea ilegală a 5 plante de cannabis care conțin substanțe narcotice.

Instanța de apel de asemenea a constatat, că Mîrca C. în anul 2012 a cultivat 5 plante de cânepă la domiciliul său din s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, și tot acolo o perioadă nestabilă a păstrat 258 căciulii de mac uscate, care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției din 14 august 2012, și conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.76 din 20.08.2012 se atribuie la substanțe narcotice: căciuliile de mac reprezentând paie de mac în cantitate de 191g, care conțin alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină), iar plantele verzi reprezintă plante de cannabis și conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol.

Astfel, instanța de apel a constatat săvârșirea cu intenție de către inculpatul Mîrca C. a faptei penale prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, conform indicilor calificativi: *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

10. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul, prin care invocând temei de drept pct. 6) și 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel, neîntemeiat a concluzionat de a exclude din învinuirea incriminată inculpatului, capătul acuzării privind cultivarea a 143 plante de cânepă.

- în acest sens, recurentul menționează, că instanța de apel urma să dea apreciere critică declarațiilor inculpatului, deoarece vinovăția inculpatului în acest sens este confirmată prin: declarațiile martorilor Roșca A.; Oboroceanu V.; Domentii T.; Dudnicov Al-dru; procesul verbal de cercetare la fața locului (f.d.12-14, 16-17, vol. I); raportul de constatare tehnico științifică din 20.08.2012 (f.d.59-60, vol. I); corpurile delictive - 148 plante de cânepă (f.d.42, vol. I); certificatul Primăriei com. Fîrlădeni din 15.08.2012 (f.d.46, vol. I);

- instanța de apel pe de o parte constată, că inculpatul nu a cultivat 148 plante de cânepă, însă îl condamnă pentru cultivarea a 5 plante de cânepă;

- concluziile instanței de apel privind ridicarea de către organul de urmărire penală a 148 plante de cânepă fără rădăcini considerente din care nu poate fi luat în considerație raportul de constatare tehnico – științifică din 20.08.2012, nu poate duce la dezincriminarea și recalificarea acțiunilor inculpatului, potrivit rechizitoriului;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra admiterii unor probe și excluderea altora, prin care în opinia recurentului se confirmă vinovăția inculpatului.

12. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 septembrie 2016, recursul declarat a fost admis, fiind dispusă casarea totală a deciziei contestate și dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. Instanța de recurs a reținut ca fiind întemeiate argumentele recurentului, iar concluziile instanței de apel cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului Mîrca C. de la art. 217 alin. (4) Cod penal, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, sunt pripite, deoarece probele administrate în cauză nu au fost apreciate fiecare în parte și în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Mai mult decât atât, concluziile instanței de apel în această parte sunt contradictorii. Astfel, în pct. 16. al deciziei adoptate, instanța de apel menționează, că faptul cultivării de către Mîrca C. a 5 plante de cannabis, constatat ca fiind probat în prezenta cauză, în opinia instanței de apel nu poate constitui acea cantitate de substanță narcotică pentru care survine răspunderea penală, astfel în cazul cultivării acestor plante, potrivit art. 217 alin. (1) Cod penal, infracțiune constituie „cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”. În consecință, instanța de apel a concluzionat că din învinuirea inculpatului Mîrca C. urmează a se exclude și capătul de acuzare privind cultivarea ilegală a 5 plante de cannabis care conțin substanțe narcotice.

Însă în pct. 17. al deciziei adoptate, instanța de apel a constatat, că Mîrca C. în anul 2012 a cultivat 5 plante de cânepă la domiciliul său din s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, și tot acolo o perioadă nestabilă a păstrat 258 căciulii de mac uscate, care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției din 14.08.2012, și conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 76 din 20.08.2012 se atribuie la substanțe narcotice: căciuliile de mac reprezentând paie de mac în cantitate de 191 g, care conțin alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină), iar plantele verzi reprezintă plante de cannabis și conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol.

Astfel, instanța de apel a constatat săvârșirea cu intenție de către inculpatul Mîrca C. a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, adică, păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Cu referire la aceleași argumente, instanța de recurs a constatat că concluzia instanței de apel de a recalifica acțiunile inculpatului de la art. 217 alin. (4) Cod penal, la art. 217 alin. (2) Cod penal, este argumentată prin faptul că învinuirea înaintată inculpatului privind cultivarea, a 5 plante de cannabis nu constituie cantitatea necesară pentru a putea fi tras inculpatul la răspundere penală, iar cultivarea a 143 plante de cânepă nu poate fi constatată, ținând cont de faptul că:

- partea acuzării nu a prezentat probe care să stabilească amplasamentul și configurația geometrică a terenului care aparține inculpatului, în astfel de circumstanțe fiind imposibilă constatarea faptului, că 143 plante mici de cânepă

creșteau sau nu pe terenul aferent casei inculpatului Mîrca C., pentru a putea fi stabilit aportul inculpatului Mîrca C. la cultivarea acestora;

- 143 plante mici de cânepă au fost ridicate de către organul de urmărire penală fără rădăcini, fapt prin care a fost distrus potențialul informativ al acestor probe, considerente din care nu poate fi luat ca bază în susținerea învinuirii raportul de constatare tehnico-științifică din 20.08.2012 întocmit de specialistul-criminalist al BTC CRP Căușeni, Culicovschi L. în partea constatării cantitative a numărului de plante de cânepă din cele 143 fragmente de plante de cânepă prezentate de organul de urmărire penală.

Astfel, Colegiul lărgit a atras atenția asupra unei circumstanțe relevante, pe care instanța de apel n-a elucidat-o cu certitudine, recalificând acțiunile inculpatului de la art. 217 alin. (4) Cod penal în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume: au fost sau nu cultivate, de către inculpat, 143 de plante de cânepă, ridicate în cadrul urmăririi penale, ținând cont de următoarele aspecte:

1) Inculpatul Mîrca C. a menționat în declarațiile depuse, că plantele în cauză au fost cosite în prezența sa. Totodată, Colegiul lărgit a reținut, că legalitatea procesului verbal de cercetare la fața locului, care a avut loc în cadrul percheziției de la domiciliul inculpatului Mîrca Constantin din 14.08.2012, în cadrul căreia au fost depistate și ridicate inclusiv 143 plante verzi din partea dreaptă a saraiului (f. d. 12-14, 16-17 vol. I), nu a fost contestat de partea apărării, în ordinea stabilită. La fel, nu a fost contestat nici raportul de constatare tehnico-științifică. Astfel, probele menționate nu pot fi puse la îndoială din simplu motiv că 143 plante mici de cânepă au fost ridicate de către organul de urmărire penală fără rădăcini, deoarece a fost distrus potențialul informativ al acestor probe. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, CEDO a precizat, în *cazul Schenk c. Elveției (hotărârea din 12 iulie 1988)*, că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

În acest context, se menționează, că prin prisma art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, inculpatul poate invoca nulitatea relativă a actelor procedurale, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Potrivit prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, partea apărării poate invoca la etapa urmăririi penale chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe pe care o decide „...organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată”.

2) Colegiul lărgit a constatat, că concluziile instanței de apel cu privire la faptul, că la caz procurorul nu a demonstrat prin probe dacă a cultivat inculpatul sau nu 143 plante de cannabis, sunt pripite, deoarece instanța de apel în acest sens n-a dat apreciere tuturor probelor în conformitate cu prevederile legale, stipulate în art. 101 Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, instanța de recurs a reiterat că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Astfel, Colegiul lărgit a statuat că, erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de apel, examinând cauza, nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală și n-a respectat întocmai prevederile art. 414 și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

14. Prin decizia Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul 13 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de către procuror, fiind dispusă casarea sentinței în partea achitării lui Mîrca C. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, potrivit căreia Mîrca C. a fost condamnat în baza a art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de circuitul drogurilor pe un termen de 2 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate prin prezenta decizie și decizia Curții de Apel Bender din 20 mai 2014, lui Mîrca C. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de circuitul drogurilor pe un termen de 2 ani.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an și amendă în mărime de 300 u.c., echivalent a 6 000 lei, care potrivit art. 87 Cod penal, urma să fie executată de sine stătător.

15. Examinând sentința atacată în raport de actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate, precum și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform dispozițiilor art. 414, 415 alin. (1) pct.1) lit. c), alin. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că apelul este fondat și pasibil de a fi admis, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Căușeni din 16 octombrie 2013, în partea achitării inculpatului Mîrca C. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță.

Instanța de apele a reiterat că, sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului.

În cursul judecării apelului, la solicitarea procurorului și avocatului, au fost reaudiați martorii Roșca A., Oboroceanu V., Domenti T., Munteanu V. și Cernei V.

Instanța de apel a procedat la ascultarea inculpatului Mîrca C., conform dispozițiilor art. art. 367; 415, alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Față de materialul probator administrat în cauză, instanța a reținut că declarațiile inculpatului depuse în instanța de apel și în instanța de fond nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă administrat în cauză, motiv pentru care le-a înlăturat ca nesincere.

În ceea ce privește martorii reaudiați de instanța de apel, aspectele învederate de aceștia au condus la conturarea unei concluzii sigure privind comiterea de către inculpatul Mîrca C. a infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel, la demersul procurorului, a verificat probele examinate de prima instanță prin examinarea materialelor din dosar: - *ordonanța de pornire a urmăririi penale din 30.08.2012 potrivit căreia, urmărirea penală a fost pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal. (f.d. 1, Vol. I); - Raport-denumit întocmit de către Inspectorul superior al Grupei Autorizate, CPR Căușeni, locotenent colonel de poliție Oboroceanu V. (f.d. 5, Vol. I); - Încheierea Judecătorei Căușeni din 06.08.2012, privind sancționată efectuarea percheziției la domiciliul numitului Mîrca C. în scopul depistării și ridicării armei de vânătoare și a munițiilor (f.d. 10, vol. I); - procesului-verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2012, la domiciliul lui Mîrca C. (f.d. 12-14, Vol. I); - Concluziile expertului expuse în raportul de constatare tehnico-științifică din 20.08.2012 (f.d. 21- 23, Vol. I); - Copia certificatului de deces din 05.07.2012, a cet. Guțu A. (f.d. 41, Vol. I); - Ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală nr. 2011180467 din 20.09.2012 (f.d. 42, Vol. I); - certificatului eliberat de Primăria com. Fîrlădeni din 15.08.2012 (f.d. 45, Vol. I); - certificatului eliberat de Primăria com. Fîrlădeni din 15.08.2012 (f.d. 46, Vol. I); - informației eliberată de Biroului de probațiune Căușeni din 02.10.2012 (f.d.165, Vol. I).*

Cu referire la cele cinci plante de cânepă care aveau înălțimea de 2,5 – 3 m, instanța de apel a reținut că, în privința respectivelor plante sunt constatați indicii concreți, precum că, acestea au fost cultivate (afânate, irigate și protejate prin fixarea de axe suplimentare și legare care exclude ruperea crengilor), fapt reflectat direct în procesul-verbal de cercetare și confirmat prin declarațiile martorilor Roșca A., Oboroceanu V., Domenti T. și Dudnicov Al-dru. La caz, e de reținut faptul că plantele în cauză au crescut pe terenul din folosința lui Mîrca C., la o distanță de 20 m de la casa inculpatului, și în apropierea construcției accesorii (saraiului) din gospodăria inculpatului, iar una dintre plante a fost depistată în interiorul aceluia sarai în stare uscată, fapt ce nu avea cum să nu fie cunoscut de către inculpat. Iar argumentele inculpatului Mîrca C., precum că, nu ar fi avut nici o atribuție la cultivarea plantelor cu înălțimea de 2,5 – 3 m și că nu cunoaște ale cui sunt și proveniența lor, nu poate fi reținut, deoarece plantele în cauză erau într-o fază vegetală care le atestă cultivarea pe parcursul a câteva luni, dimensiunile lor exclude orice alegație că nu ar fi fost observate, creșteau în apropiere de construcția accesorie a lui Mîrca C. și erau bine îngrijite.

În baza celor menționate, instanța de apel a conchis că, nu pot fi reținute nici argumentele inculpatului Mîrca C., precum că, casa din s. Fîrlădeni îi aparține feciorului său și că dânsul din anul 2004 nu a mai fost la această casă, precum și argumentele că în casă nu avea de unde să fie găsite sacoșele cu mac, precum și cele 5 plante de cânepă, care chipurile ar crește de la sine, și că polițiștii au pătruns ilegal în casa și grădina lui până la percheziție, înscenând acțiunea în cauză pentru a fi găsit vinovat de păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, or, argumentele în cauză se constată a fi declarative și nu sunt confirmate de celelalte probe administrate la materialele cauzei. Însăși declarațiile inculpatului Mîrca C. sunt contradictorii atunci, când pe de o parte sugerează că punga cu căciulii de mac ar fi fost adusă în casă de polițiști, iar pe de altă parte că posibil acestea ar aparține lui Guțu A. Argumentele în cauză sunt apreciate critic de către instanță și din motivul că, ar fi puțin probabil ca Mîrca C. să fi lăsat propria casă în grija altei persoane, în timp ce singur s-a oferit să îngrijească de casa și gospodăria lui Manza M. precum și de iazul de alături, care se află în aceeași localitate.

Astfel, probele științifice administrate în cauză, coroborate cu declarațiile martorilor audiați care au confirmat faptul că din gospodăria inculpatului au fost ridicate plante de cânepă și masă vegetală de mac, confirmate și prin acțiunile procedurale (percheziție, cercetare, ridicare) menționate supra au fost de natură suficientă de a conduce la stabilirea vinovăției inculpatului Mîrca C. în limitele art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că la caz, faptul cultivării de către inculpat a celor cinci plante de cannabis și altor plante de cânepă crescute în grădină, constatat ca fiind probat în prezenta cauză, constituie acea cantitate de substanță narcotică pentru care survine răspunderea penală.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, soluția instanței de fond în partea achitării inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile alin. (1) art. 101 Cod de procedură penală, astfel încât probele nu au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În opinia instanței de apel, instanța de fond a ignorat unele aspecte, evidente rezultate din cumulul de probe administrate la caz, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate. Iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine existența faptului cultivării plantelor de cânepă și păstrării paielor de mac care constituie substanțe droguri.

La individualizarea pedepselor aplicate inculpatului, de către instanța de apel a fost reținut faptul că, acesta fiind anterior condamnat nu are antecedente penale, însă ținând seama și de pericolul social concret extrem de ridicat al faptelor de circulația ilegală a drogurilor, precum și comportamentul său procesual, inculpatul nu a dovedit că ar regreta comiterea faptelor ilegale. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază (nu au fost stabilite) și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei infracționale și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal, potrivit căruia “scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază (nu au fost stabilite) și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Concomitent, instanța de apel analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpatului, a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, cu stabilirea unui termen de probă.

16. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Reșulschi G. în numele inculpatului Mîrca C. Rogai V., care, invocând teme de

drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției.

Astfel, instanța de apel s-a bazat pe declarațiile martorilor care sunt toți colaboratori ai poliției și au participat nemijlocit la efectuarea percheziției. Astfel, în urma audierii martorilor, cercetării materialelor cauzei, s-a stabilit că în domiciliul lui Mîrcă C. s-au depistat plante de cânepă, dar nu confirmă că acestea au fost intenționat semănate și prelucrate de inculpat.

Fiind audiat martorul Munteanu V. în cadrul ședinței de judecată a declarat că este locuitor a s. Fîrlădeni. Cunoaște că Mîrcă C. locuiește cu familia în mun. Chișinău, fiind-că în s. Fîrlădeni este zonă de securitate și nu poate sta acolo, cunoaște că de casa ultimului avea grijă Guțu A. și Colesnicov A.

Ori, fiind audiat în prima instanță Colesnicov A. a declarat că avea el grijă de casa inculpatului, și trebuia să cosească iarba din jurul casei.

Mai mult, acuzarea nu a prezentat probe ca să fie posibil de stabilit dacă anume pe terenul inculpatului creștea cânepa sau pe marginea pădurii, lotul fiind îngrădit cu gard doar în fața casei, în alte trei părți este pădure și nu e delimitat hotarul, cel puțin o atare delimitare nu o atestă materialele cauzei.

În acest context, colegiul judiciar în decizia sa face trimitere doar la probele acuzării și nici nu se expune în privința probelor apărării, nefăcând trimitere la probele examinate de prima instanță care au stat la baza achitării inculpatului, nici în decizie Colegiul nu se expune în privința probelor apărării.

Obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Ori, potrivit jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei*(2003), *Kuznetsov și alții c. Rusiei*(2007)).

CtEDO a sancționat astfel România în cauza *Mischie* la 16.09.2014, statuând că este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond.

16.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

17. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat

împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, semnalând totodată pct. 8) și 15) al aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 14. al prezentei decizii.*

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeuri de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței și pronunțării unei noi hotărâri.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Mîrca C. conform învinuirii înaintate, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată soluția primei instanțe în partea achitării inculpatului învinuit în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei conducându-se de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, a ținut cont de indicațiile date de instanța de recurs prin decizia din 13 septembrie 2016, expuse pe larg în *pct. 13. al prezentei decizii*, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la

baza acestora probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Cu referire la critica recurentului sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de "neîntrunire a elementelor infracțiunii", se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, autorul recursului consideră că instanța de apel, care a casat parțial soluția primei instanțe în partea achitării inculpatului de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, a tras o concluzie greșită în partea respectivă, considerând că, acuzarea nu a demonstrat prin probe că, plantele de cânepă depistate la domiciliul lui Mîrca C. au fost intenționat semănate și prelucrate de către ultimul, nefiind stabilit dacă acestea creștea pe terenul inculpatului sau pe marginea pădurii.

Instanța de recurs susține că, soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că există faptele infracțiunilor incriminate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Astfel, afirmația apărării precum că, instanța de apel, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia, sunt combătute prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și apel *indicate și descrise în pct.15. al prezentei decizii.*

Prin urmare, argumentele apărării, precum că Mîrca C. nu ar fi plantat și crescut în grădină plante de cannabis și cânepă în cantitatea pentru care survine răspunderea penală, contravin materialelor cauzei, deoarece, instanța de apel

casând parțial sentința, corect a menționat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probele anexate la dosar și enumerate în pct.15. al prezentei decizii, care sunt în contradicție cu cele relatate de inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței inferioare, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Mîrca C. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale - *cultivării, păstrării ilegale a plantelor care conțin droguri, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.*

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului părții acuzării în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța inferioară conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Mîrca C. a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestuia corect fiind încadrate în prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* ale acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele *indicate și descrise în pct.15. al prezentei decizii*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Or, inculpatul a păstrat în casa sa din s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, 258 găciului de mac în stare uscată, iar în gradina gospodăriei și în acaret a cultivat ilegal 148 plante de cannabis, verzi, care potrivit raportului de constatare tehnico-științifică din 20.08.2012, găciuliile de mac reprezintă paie de mac în cantitate de 191 gr., care conțin alcaloizi activi ai opiului se atribuie la substanța narcotică. Iar plantele verzi reprezintă plante de cannabis în număr de 148 și conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțe narcotice. Astfel, substanțele depistate în trafic ilicit, precum și cantitatea acestora constituie proporții deosebit de mari.

Revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiate argumentele apărării precum că, potrivit declarațiilor martorului Munteanu V. relatate în cadrul ședinței de judecată, ultimul a menționat că, Mîrcă C. locuiește cu familia în mun. Chișinău, fiind-că în s. Fîrlădeni este zonă de securitate și nu poate sta acolo, cunoaște că de casa

ultimului avea grijă Guțu A. și Colesnicov A. și acuzarea nu a prezentat probe ca să fie posibil de stabilit dacă anume pe terenul inculpatului creștea cânepa sau pe marginea pădurii, or, potrivit certificatelor eliberat de Primăria com. Fîrlădeni, r-nul Căușeni din 15.08.2012 (f.d. 45-47, vol.I), inculpatul locuiește pe teritoriul s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, dispune de casă de locuit și teren aferent casei, în mărime de 0,62 ha. De asemenea, se mai menționează că, Mîrca C. se caracterizează negativ, la primar și inspectorul de sector fiind înregistrate plângeri pe numele acestuia.

Mai mult, potrivit informației eliberată de Biroului de Probațiune Căușeni din 02.10.2012, Mîrca C. fiind condamnat prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 13.10.2011, a fost luat la evidență de către Biroului de Probațiune Căușeni la 14.11.2011 și din 01.12.2011 până la 02.02.2012, a executat în s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 165, vol.I).

De asemenea, de către instanța de recurs nu poate fi reținută ca întemeiată nici critica recurentului cu referire la declarațiile martorilor acuzării, or, aceștia au depus depoziții sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312, 313 Cod penal.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată *expusă în pct. 15. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate.

La capitolul incidenței temeiului semnalat de recurent și prevăzut de pct. 15) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă, că pentru invocarea unui atare temei nu este suficient doar expunerea formală a textului erorii respective și indicarea *haustivă* a unor precedente CtEDO, dar trebuie specificat *expres* dreptul pretins a fi încălcat de instanțele de fond, cu indicarea hotărârii instanței internaționale, pe un alt caz *similar*, unde s-a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în prezenta cauză.

Prin urmare, cauzele CtEDO (*Suominen vs. Finlanda (2003); Kuznețov și alții vs. Rusia (2007); Mischie vs. România*), la care face referire recurentul, nu sunt aplicabile, deoarece au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză. Astfel, prevederile art. 6 CoEDO, în speță nu au fost încălcate.

Generalizând cele menționate mai sus, instanța de recurs conchide că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub

aspectele invocate de avocatul Reşulschi G, deoarece soluția adoptată de către instanța inferioară este întemeiată și motivată.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

18. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Reşulschi Galina în numele inculpatului Mîrca Constantin, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Mîrca Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integrala la 03 august 2017.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas